

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-730-0384
Dok.: RAJ40455

Besvarelse af spørgsmål nr. 2 af 27. oktober 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale DNA-profilregister. (Videregivelse af oplysninger til andre EU-lande mv.)(L 24).

Spørgsmål nr. 2:

”Det fremgår bl.a. af præamblen til rammeafgørelsen, at

”(11) Det er i medlemsstaternes fælles interesse at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, og der skal i den forbindelse findes en passende balance mellem et hurtigt og effektivt samarbejde på retshåndhævesområdet og fastsættelse af fælles principper og regler inden for databeskyttelse, grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettigheder og individuelle frihedsrettigheder.”

Mener ministeren, at der med lovforslaget med hensyn til sletningsregler er fundet en sådan "passende balance"?

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 1, er hovedindholdet af rammeafgørelsen en pligt for medlemsstaterne til at sikre, at der i national lovgivning ikke opstilles strengere betingelser for videregivelse af oplysninger og efterretninger til andre medlemsstaters retshåndhævende myndigheder, end hvad der nationalt gælder for videregivelse. Medlemsstaterne skal sikre, at betingelserne for at meddele oplysninger og efterretninger til de andre medlemsstaters retshåndhævende myndigheder ikke er strengere end de betingelser, der gælder nationalt for meddelelse af og anmodning om oplysninger og efterretninger.

Rammeafgørelsen pålægger imidlertid ikke medlemsstaterne nogen pligt til at indsamle eller opbevare bestemte oplysninger eller efterretninger med det formål at videregive dem til de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater, jf. artikel 1, stk. 3, 2. pkt.

Rammeafgørelsen pålægger endvidere ikke medlemsstaterne nogen pligt til at meddele oplysninger eller efterretninger, der skal anvendes som bevismateriale ved en myndighed, jf. artikel 1, stk. 4. Rammeafgørelsen giver ligeledes ikke medlemsstaterne ret til at anvende allerede udveks-

lede oplysninger eller efterretninger til dette formål. Hvis allerede udvekslede oplysninger ønskes anvendt som bevismateriale ved en judiciel myndighed, skal der derfor indhentes samtykke hertil fra den kompetente myndighed i den videregivende medlemsstat - eventuelt i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne eller efterretningerne via de eksisterende instrumenter om retligt samarbejde mellem medlemsstaterne. Et sådant samtykke er dog ikke nødvendigt, såfremt den anmodede medlemsstat allerede på tidspunktet for fremsendelse af oplysningerne eller efterretningerne har givet sit samtykke til benyttelse af oplysningerne som bevismateriale.

Desuden pålægger rammeafgårelsen ikke den medlemsstat, der modtager en anmodning om oplysninger eller efterretninger, pligt til at fremskaffe eller tilvejebringe nogen form for oplysninger eller efterretninger ved anvendelse af tvangsindgreb, jf. artikel 1, stk. 5. Medlemsstaterne skal dog – hvis den nationale lovgivning giver mulighed herfor – videregive oplysninger og efterretninger, selv om de tidligere er fremskaffet ved anvendelse af tvangsindgreb, jf. artikel 1, stk. 6.

Er der faktuelle grunde til at antage, at videregivelsen vil kunne skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe en igangværende efterforskning eller efterretningsoperation i fare eller bringe enkeltpersoners sikkerhed i fare, kan medlemsstaterne efter artikel 10, stk. 1, afvise at videregive oplysninger og efterretninger. Medlemsstaterne kan ligeledes afvise videregivelse, hvis videregivelse af oplysningerne vil stå i klart misforhold til eller være irrelevant for det angivne formål.

Medlemsstaterne kan endvidere afvise at videregive oplysninger, der alene vedrører en lovovertrædelse med en strafferamme på op til 1 års fængsel i henhold til den anmodede medlemsstats lovgivning, jf. artikel 10, stk. 2.

Det følger herudover af rammeafgårelsen, at Danmark har mulighed for at stille visse betingelser om behandlingen af udleverede oplysninger. Der henvises herom til besvarelsen af spørgsmål nr. 1.

På baggrund af det anførte og det, der er anført i besvarelsen af spørgsmål 1, er det Justitsministeriets opfattelse, at der med rammeafgårelsen er fundet en passende balance mellem på den ene side hensynet til hurtigt og effektivt samarbejde på retshåndhævelsesområdet og på den anden side hensynet til databeskyttelse, individuelle frihedsrettigheder mv.